

Non Solum

Toukokuu 2015

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus: Kiireestä kesälaitumille	4
Valkolakin taikaa - uusien ylioppilaiden ajatuksia	6
Trendikkäästi kohti kesää	8
Espanjan ja historian kurssimatka	10
Kesäiset horoskoopit	10
Luukampa	12
Valon aika	15
Juhlajuttu	16
Non Solumin vinkit kesänviettoon: Kuopiossa tapahtuu	16
Saksan Wilhelmshavenissa	18

Toimitus

Päätoimittaja:

Annu Pelkonen
anne-mari.pelkonen (at) hotmail.com

Toimittajat:

Jemina Honkanen
Veera Kärkkäinen
Petra Komppula
Sara Komulainen
Sofia Kontro
Emilia Malvila
Riikka Miettinen
Ira Poimela
Anu Rantama

Vierailevat toimittajat:

Espanjan matkalaiset
Saksan matkalaiset

Tekniikka ja taitto:

Oliver Kuustonen
oqstone+nonsolum@gmail.com¹

Ohjaus ja avustus:

Henna Hämynen
henna.hamynen@kuopio.fi²

Non Solum – klassikka.onedu.fi/lehti³

¹oqstone+nonsolum@gmail.com

²henna.hamynen@kuopio.fi

³<http://klassikka.onedu.fi/lehti>

Pääkirjoitus: Kiireestä kesälaitumille

Kevät on vihdoinkin taitanut saavuttaa Kuopion, koeviikosta puhumattakaan. To-tuushan on se, että ainakin minulla tätä kirjoittaessani stressitasot ovat pilvissä, kuten varmasti monella muullakin. Koulu, inssi ja kaikenmaailman vastuut ja tehtävät painavat niskassa. Eikä tilannetta helpota yhtään kahdeksannentoista ikävuoden täyttäminen, ei sitten yhtään, eihän tässä kiireessä ehdi edes juhlimaan. Ja pitäisikö tässä muka leikkiä aikuista, vaikkei edes tiedä milloin talvisota taisteltiin.

Pian ei kuitenkaan tarvitse enää kuvitella itseään paratiisisaarelle pakoon arkea. Talven unelmista tulee todellisuutta. Vesi on lämmintä, aurinko leikkii iholla ja matematiikan logaritmit tuntuvat kaukaisimmalta asialta maailmassa. Ei tarvitse enää miettiä kuinka saada viimeiset sanat äidinkielen tekstitaitoon, eikä taivutella ruotsin verbejä, joista kokeen jälkeen muistaa hyvällä tuurilla ehkä

kaksi. Kesäloma.

Pelkkä kyseinen sana tuo mieleen lämmön, mansikat ja hymyt kasvoilla. Tänä kesänä ainakin minä aion tehdä ja kokeilla. Tiedättehän, sillä tavalla ettei jää syksyllä mietityttämään että voihan, olisi sittenkin pitänyt lähteä kavereiden kanssa uimaan kello kahdelta yöllä. Syksyllä odottaa uudet haasteet joka opintovuodelle, sekä tietty opettajille, joiden pitäisi vielä jaksaa meitä tulevia abeja katsella ja opettaa uudet opiskelijatkin tavoille. Siispä rentoilkaamme oikein kunnolla ja nauttikaamme, että syksyllä jaksetaan taas antaa parastamme koulun kimpussa.

Upeaa kesää jokaikiselle klassikkalaiselle! Itse lähden kesälomille ajokortti taskussa, ja hymy kasvoilla, vaikkei sitä ehkä tällä kertaa aiheutakaan huippuhyvin mennyt koeviikko, vaan pikemminkin ajatus hetken hengähdystauosta ja uusista kokemuksista. Syökäähän muuten paljon jäätelöä, ainakin minun kesän to do-listalta kyseinen aktiviteetti löytyy.

Annu Pelkonen

Kuva 1: ⁴

⁴<https://klassikka.fi/lehti/wp-content/uploads/sites/3/mcx/2023-07/DSCI0164-scaled.jpg>

Valkolakin taikaa - uusien ylioppilaiden ajatuksia

Kun monen vuoden uurastus lukiossa loppuu, jokainen tuore ylioppilas saa ensimmäistä kertaa päähänsä valkolakin. Joillekin se voi olla yksi hienoimmista hetkistä elämässä, joillekin vain yksi tavanomainen asia. Haastattelin koulumme ylioppilaita, **Justus Malista** ja **Henri Vasaraa**.

Mitä ylioppilaslakin saaminen sinulle merkitsee?

Henri: Ylioppilastutkinnon suoritus on minulle eräänlainen välietappi elämässä. Sen avulla pystyn hakeutumaan jatko-opiskelumaan haluamiini paikkoihin. Tietysti pelkästään jo ylioppilaslakin saaminen on iso juttu, josta saa ja pitää olla ylpeä.

Justus: Ylioppilaslakin saaminen merkitsee

minulle jonkinlaisen tavoitteen saavuttamista. Monta vuotta on tullu lukiolla pyörittyä ja varmastikin jotakin on oppinut matkan varrella. Yo-lakin saamisen myötä tietynlainen helpotus tulee myös mukana. Tästä on hyvä lähteä etsimään uusia tuulia tulevaisuudessa, myös opiskelujen muodossa.

Miten ajattelet yo-tutkinnon vaikuttavan jatko-opiskeluun ja työpaikan saantiin?

Henri: Totta kai hyvä ylioppilastodistus helpottaa jatko-opiskeluun hakeutumisessa ja varmasti työpaikan saannissa. Minulle yo-tutkinnon suurin hyöty oli se, että tuli yo-kokeiden myötä opiskeltua ja kerrattua perusteellisesti ne aineet, joita tarvitsen pääsykokeisiin. Yo-todistuksesta ei omaan ykkösvaihtoehtooni ole suoranaista hyötyä, mutta kakkos- ja kolmosvaihtoehtoihin saan papereistani suuren hyödyn.

Justus: Totta kai yo-tutkinto auttaa jatko-opiskeluihin pääsyä, mutta eipä siitä niin mahdolltomasti ole apua siitä eteenpäin. Myös työelämässä lukiossa saadusta yleisivistyksestä voi olla hyötyä, mutta töissäkin ja töihin pääsyssä vaaditaan sen tuomia "omia" taitoja.

Noudatetaanko perheessänne tiettyjä perinteitä yo-juhlia ajatellen? Entä kuinka aiot juhlistaa omaa yo-lakkiasi?

Henri: Ei varmaan sen kummempia kuin missään muuallakaan. Pidämme aika perinteiset juhlat, jonne on kutsuttu sukua ja muuta lähipiiriä. Lauantai-iltana pitää varmaan kä-

väistä myös kaupungilla hieman juhlistamassa uutta hienoa valkolakkia.

Justus: Meidän perheessä tai suvussa ei mitään erikoisia perinteitä yo-juhlien osalta ole. Peruskakkukahvit ja pienimuotoiset juhlat tuttaville ja sukulaisille olisi tarkoitus järjestää sitten aikanaan.

Veera

Trendikkäästi kohti kesää

Kevään ja kesän aurinkoisten kelien saattelemana on juuri sopiva aika päivittää vaatekaappi uuteen uskoon mustien ja harmaiden neulepinojen jäljiltä. Lämpö ja virkeys inspiroivat itse kutakin pukeutumisessa, mutta jos oma luovuutesi ei vielä ole päässyt täysin valloilleen, nappaat loppukevään ja alkavan kesän parhaat tyylivinkit tästä minipoppaasta!

FARKKUKANGAS

Denim toimii sekä yksin, että eri sävyisenä monessa vaatekappaleessa kerrallaan. Perinteinen farkkutyyli sopii sekä tytöille että pojille, ja on takuuvarma sijoituskohde. Panosta siis laatuun, sillä farkkulook on jokaisen kevään ehdoton ykköstreendi!

70-LUKU

Vaikka lahkeista levenevät housut, mokkanahka ja hapsut jokaisessa vaatteessa ja asusteissa eivät kuullosta välttämättä kovin houkuttelevilta, ovat ne kuitenkin taas pinnalla. Jos et innostu vaihtamaan perinteistä nahkatakkaa mokkanahkaiseen ja hapsuilla höystettyyn, kokeile vaikkapa hapsulaukkua, tai pyöreitä aurinkolaseja!

VALKOISET HOUSUT

Tämä trendi sopii sekä tytöille, että erityisesti pojille tänä keväänä. Valkoinen toimii parhaiten farkkuina, yhdistettynä vaikkapa siniseen farkkutakkiin ja rentoihin tennareihin, taikka helteen yllättäessä baseball-mallisen T-paidan kaverina. Kokeilemalla erilaisia tyylejä löytyy varmasti omaan makuun sopivin vaihtoehto. Erityisen trendikkään vaikutelman valkoisiin housuihin saavat polven kohdalla olevat kulutukset tai reiät.

SINISEN ERI SÄVYT

Varsinkin pastelliset sinisen sävyt erottuvat värien massasta edukseen tänä keväänä. Älä pelkää yhdistää erisävyisiä sinisiä keskenään, sillä tuloksena on huippumuodikas kokonaisuus (kysy vaikka NYCistä!). Kontrastit luovat asuun mielenkiintoisen lisän, joten kokeile vaikkapa laivastonsinistä hempeän pastellin kanssa.

KEVYET MATERIAALIT

Kesälaitumista unelmoidessa voi uppoutua hetkeksi satumaiseen tunnelmaan pukeutamalla sifonkiin tai silkkiin. Tytöille keveys il-

menee helpoiten mekkojen, hameiden ja top-
pien läpikuultavissa kankaissa, kun taas tren-
di soveltuu pojille vaikkapa laadukkaan t-pai-
dan tai huivin muodossa. Tytölle sopiva kiin-
nostava vaate on myös trendivaatekappale,
kimono, joita saa lähes missä tahansa värissä
ja sopii erinomaisesti esimerkiksi festareille!

Petra Komppula

Kesäiset horoskoopit

KAKSOSET 21.5.–21.6

Kokoa kasaan oma kaveriporukkasasi ja lähtekää valloittamaan Suomen festarit! Kesästäsi tulee kaikin puolin loistava, vaikka siihen mahtuukin myös hieman murheita. Muista kuitenkin pitää mielesi avoinna ja suostu yllättäviinkin ehdotuksiin. Onnenpäiväsi tulee olemaan 10.6.

RAPU 22.6.–22.7

Kesästäsi on tulossa yksi suuri seikkailu! Siihen sisältyy hauskuutta, vaaroja ja jännittäviä tilanteita, joten muista olla tarkkana. Tulet tapaamaan paljon uusia tuttavuuksia, joista tulee sinulle elintärkeitä ystäviä. Onnenpäiväsi 6.8.

OINAS 21.3.–20.4

Odotat tulevalta kesältä paljon ja niin kannattaakin! Kesäsi tuo tullessaan monia iloisia hetkiä, mutta mukaan mahtuu myös pari tylsää iltaa. Elokuun alussa kannattaa pitää silmät auki, sillä silloin saatat nähdä jotain ennennäkemätöntä. Onnenpäiväsi on 14.6.

HÄRKÄ 21.4.–20.5

Muista nauttia pitkistä valoisista kesäöistä! Lähde parhaimpien ystäväsi kanssa yöuinnille ja paistakaa nuotiolla vaahtokarkkeja. Kesäkuun aikana tulet löytämään monia uusia tuttavuuksia. Onnenpäiväsi on 7.7.

LEIJONA 23.7.–22.8

Jollakin läheiselläsi on nyt vaikeaa, joten muista olla hänen tukena ja vie hänelle vaikkapa itsetehty piirakka. Pitäkää perheenne kanssa ihana piknik rannassa jonain kuumanä kesäpäivänä. Onnenpäiväsi 25.7.

NEITSYT 23.8.–22.9

Viihdyt loistavasti kaikkien ystäviesi kanssa ja koettekin kesällä paljon uusia kokemuksia yhdessä. Älä kuitenkaan unohda antaa tarpeeksi aikaa itsellesi. Lähde vaikka juoksulenkillä sateisena kesäiltana ja käy vuokraamassa jokin romanttinen komedia, jonka voit katsoa karkkipussin ääressä. Onnenpäiväsi on 4.7.

VAAKA 23.9.–23.10

Kesäsi tulee olemaan hyvin rakkaudentäyteinen! Muista laittaa juhannusyönä tyynysi alle kukkia, jotta näet tulevan miehesi unessasi. Nauti pari jäätelöä parhaiden ystäviesi seurassa ja jakakaa suurimmat haaveenne toisilenne. Saatat yllättyä muiden suunnitelmista. Onnenpäiväsi tulee olemaan 30.6.

SKORPIONI 24.10.–22.11.

Alkukesästä tulet olemaan hyvin kiireinen, joudut venymään moneen paikkaan ja olet aivan puhki ja väsynyt. Ei kannata kuitenkaan hätäillä, sillä heinäkuussa kiireet unohtuvat ja saat rentoutua kunnolla! Onnenpäiväsi on 26.7.

JOUSIMIES 23.11.–22.12.

Koet heinäkuun lopussa hyvin jännittävän asian, joka kääntää ajatuksesi tulevaisuudesta täysin päinvastoin. Kesäsi tulee olemaan rentouttava ja tulet muistamaan sen varmasti koko loppuelämäsi! Onnenpäiväsi on 3.8.

KAURIS 23.12.–19.1.

Saat kokea kesän aikana yllätyksen, jota et koskaan olisi osannut odottaa. Yllätys on po-

sitiivinen, mutta varaudu siihen, että se vaikuttaa koko elämääsi. Muista nauttia aurinkoisista päivistä, sillä niitä ei varmasti ole liikaa! Onnenpäiväsi tulee olemaan 12.6.

VESIMIES 20.1.–19.2.

Heinäkuun alussa olet hyvin onnekkaalla tuulella ja sinun kannattaakin tehdä lottokupongi. Onni saattaa potkaista juuri sinua, mutta varaudu myös mahdollisiin pettymyksiin. Saat myös vastauksen sinua pitkään vaivanneeseen kysymykseen. Onnenpäiväsi on 24.6

KALAT 20.2.–20.3.

Kesässäsi ei tule tapahtumaan suuria muutoksia, mutta pidä silmät silti avoinna, sillä kaikki on mahdollista. Sinua mietityttää jokin asia, mutta nyt on kesä, joten anna sen olla! Onnenpäiväsi tulee olemaan 17.8.

Sara Komulainen

Luukampa

Suomi v.704

Pieni tyttö kirmasi ulos turvemajasta kullanruskeat kiharat pomppien ja puuvillahelmat liehuen. Auringon kirkkaus herkisti hänen keväänvärisiä silmiään ja lämmin ilma sulki hänen pienen ruumiinsa pehmeään tuoksujen verhoon. Hento ihmislapsi kohotti katseensa ylös puihin ja mietti, millaista olisikaan lentää kuin livertävä peipponen. Vaistomaisesti hän kosketti kaulassaan riippuvaa pronssista kaularengasta. Siihen oli kaiverrettu pitkäkaulainen joutsen ja jylhä kotka. Renkaasta riippui luinen veistos hirven päästä.

Tyttö juoksi nauraen kylän reunalle, väistellen koiria ja kiertäen pihakokon ääressä häävävät ihmiset. Monet hymyilivät hänen ylitsipursuavalle innolleen ja monen pienokaisen pulleat kädet ojentautuivat häntä kohti. Tyttö pysähtyi jyrkänteen reunalle ja katsoi alas laaksoon. Suuren järvenpoukaman vesi kim-

melsi auringosta ja taivaasta ja tummanvihreiden havupuiden seassa näkyi jo aavistus lehtien orastavaa vihervää.

Äkkiä tyttö tunsu suuren ja karheen käden laskeutuvan päälleen ja pörröttävän hänen kurittomia hiuksiaan. Pieni lapsi kihersi heleästi ja työnsi käden pois. Isä hymyili hänelle partansa alta ja kyykistyi tyttärensä viereen.

"Kuulehan, tyttöseni", hän aloitti ja käänsi lapsen itseään päin. Keväänvärinen katse kohtasi miehen jäänsiniset silmät.

"Muistahan tulla kotiin ennen kuin pohjanaula palaa. Muutoin sinut voi hukka periä", isä jyrähti matalalla äänellä ja osoitti taivaalle pohjantähden suuntaan. Tyttö seurasi sormeaa, eikä nähnyt tähteä. Sitten hän nyökkäsi ja suikkasi suukon isän karhealle poskelle.

Pieni olkalaukku olallaan tyttö ohitti päärakennuksen maahan asti ulottuvan oksakaton ja pujotteli pienempien majojen lomitse ja ohitti kylän toisella reunalla tallin. Edessä kohoava sekametsä humisi hiljaa tuulesa. Muutama hevonen ja lehmä vasikoineen käyskenteli kohti alavampia laidunnusmaita kaukana paimenten ohjaamasta isommasta laumasta. Tyttö päätti seurata niitä vähän matkaa. Rautiaan tamman vierellä hän hyräili laukkunsa sisältöä. *Kuivattuja marjoja, leipää, köysi, luukampa.* Kaikki olivat oikein tärkeitä tavaroita. Jos nälkä yllätti, tyttö voisi syödä leipää marjojen kanssa, eikä koskaan tiennyt toimea, milloin köysi tuli tarpeeseen. Luukampa oli erityisen tärkeä. Se oli tytön onnenkalu. Nahkaisesta vyössä heilahteli koristeellisessa tupissa oleva puukko ja puukon vieressä tulukset, sekä nahkainen vesileili.

Tyttö pysähtyi ja kurkisti hirvennahkalaukuun hevosen jatkaessa tyynesti matkaansa. Kaikki tavarat, marjat, leipä, köysi, ja luukampa olivat siellä. Hän huokaisi, asetti kädet lanteilleen ja sulki silmänsä. Hän kuuli peipposen ja korpin. Talvella tuuli oli ollut kumeaa vonkunaa, mutta nyt se sai aikaan värikkään lehtien kohinan. Tyttö hymyili keväälle ja kiitti mielessään jumalia lämpimistä päivistä.

Isä sanoo, että hyvällä onnella ja suopeudella saamme tänä vuonna riittoisan sadon.

Siitä tyttö sai mieleensä mennä vanhalle kaselle. Siellä kasvoi nykyään paljon heinää. Heinän lisäksi kaskimaalla oli paljon pesiviä lintuja, eikä tyttö tiennyt mitään herkullisempaa, kuin kypsennetyt munat. Iloisesti hyräillen hän tanssahteli metsässä loikkien puunrunkojen ja mättäiden yli. Hän näki kolmen pakenevan jäniksen valkoisena vilkkuvat hännäkalat ja kuuli suden kaukaisen ulvahduksen. Talven jälkeen metsä henki elämää ja ylitsepursuavaa energiaa. Tyttö oli ollut mukana päästämässä karjaa takaisin laitumille

ja näkemässä, kuinka lehmät ja vasikat olivat hyppineet riemusta ja sonnit mylvineet äänekkäästi. Hän hymyili muistikuvalla.

Äkkiä oudon kuuloinen rääkäisy jähmetti tytön paikoilleen. Hän seiso valppaana ja yritti tunnistaa ääntä. Susi se ei ollut. Jokin pienempi. Ääni kuului uudestaan etuvasemmalta. Tyttö kurtisti kulmiaan, sillä hän ei nähnyt mitään. Vain sammaleisia mättäitä ja aluskasvillisuutta. Hän hiipi kuitenkin varoen lähemmäs ja piti toisen kätensä vyötäröllään veitsen kahvan ympärillä. Mättään takaa paljastui matala syväne, jossa tyttö näki mylyn ansaverkkoa. Tyttö tunnisti verkon, sillä hän oli ollut laittamassa sitä kaskiaukealle viime syksynä. Sen oli tarkoitus pyydystää soittimella olevia metsoja. Mutta nyt verkkoon oli takertunut jotain muuta. Pieni, lähes musta eläin rääkäisi taas ja murisi tytölle. Se katseli häntä pienillä silmillään ja yritti repiä verkkoa.

Tyttö henkäisi ja perääntyi tunnistaessaan eläimen.

"Karhu!" hän huudahti ja koskettti kunnioittavasti kaularengastaan. Karhunpentu nurisi peloissaan ja rimpui väsyneenä kuopassa.

Hiljalleen tytön pelonsekainen kunnioitus muuttui sääliksi ja lopulta hellyydeksi. Pentu oli vielä kovin pieni, hieman koiranpentua suurempi. Tyttö ei ollut ennen nähnyt elävää karhua, saatikka pentua, mutta arveli tämän syntyneen talvella. Isä oli kertonut hänelle, että karhut poikivat talviunillaan ja toivat pienen pienet pennut ulkoilmaan keväällä. Mutta nyt tyttö oli uuden ongelman äärellä. Mitä hän tekisi pennulle? Karhun emoa ei näkynyt, eikä kuulunut ja noin pieni pentu tarvitsi varmasti maitoa, ihan kuin vasikat, varsat, karitsat ja koiranpennutkin.

Hetken aikaa tyttö seiso neuvottomana ja vaihtoi hermostuneena painoa jalalta toiselta

le. Karhu pyristeli syvennyksen perimmäiseen nurkkaan nurisemaan ja luimistelemaan.

Äkkiä tytön ilme kirkastui ja hänen rintansa röyhistyivät päättäväisyydestä.

"Jos sinä olet kadottanut äitisi, minä otan sinut ja ryhdyn huolehtimaan sinusta", hän sanoi ponnekkaasti ja otti veitsen tupesta. Kun tyttö hyppäsi kuoppaan, karhunpentu räkäisi kimakasti ja yritti pyristellä karkuun. Tytön mielen muistui kuva itsepäisistä karitsoista, joita hän oli tottunut käsittelemään. Hän henkäisi värähtäen ja otti sitten kiinni kiljuvan pennun niskasta. Toisella kädellään hän leikkasi kasvikuoiduista punotun verkon ja irrotti pennun varovasti siitä. Sitten hän otti pahaäänisen karvapallon syliinsä ja tunsu, kuinka se puraisi häntä sormesta.

Puruvoima hellitti pikkuhiljaa ja murina muuttui tyytyväiseksi urahteluksi, kun pentu alkoi imeä sormeja. Tyttö naurahti. "Sinulla taitaa olla nälkä, vai mitä?" hän tuumi ja otti sormen pennun suusta, kastoi sen vesileilissä ja työnsi takaisin karhun nenän eteen. Pentu nuuhkaisi sitä ja alkoi taas imeä.

Tyttö hyräili hellästi ja keinutteli karhua sylissään, kunnes pentu valahti veltoksi ja nukahhti. Nyt tytöllä oli paremmin aikaa tarkastella pentua ja huomasi sen olevan uros. Sitten karhu käänsi päätään ja hän näki syvät arvet, jotka kulkivat sen silmän yli aina repaleiseen korvaan saakka. Tyttö henkäisi. Hänen päähänsä pälkähti isän tarinoiden mukainen

uroskarhu, joka halusi tappaa naaraan pennut. Olikohan toinen karhu tehnyt pennun arvet? Joka tapauksessa tyttö uskoi tämän pennun olevan hyvin erityinen karhu, olihan se annettu hänelle. Hän kasvattaisi pennun aikuiseksi ja huolehtisi sen haavoista.

Päättäväisesti tyttö kääntyi nukkuva karhu sylissään kohti paluusuuntaa ja lähti tuttua reittiä takaisin kotiin. Hän mietti, miten kylän ihmiset suhtautuisivat kotieläinten keskelle tuotuun lihansyöjään. Jotkut saattoivat haluta tappaa sen, tai viedä se pois. Tyttö päätti uhmakkaasti, ettei antaisi kenenkään tehdä pahaa pikkukarhulle.

Pennun paino ei tyttöä häirinnyt ja hänen askeleensa oli kevyt. Tytön hiljainen hyräily kumpuili ympäröivissä puissa linnun liverryksen lomassa.

Hän katsoi taivaalle. Pohjannaulaa ei näkynyt.

Valon aika

Taakse jo jäi valkoiset kädet
on aika alun uuden
niin viiltävät kristallit jäi
kyyneleet kasvoja hellien

vuoro on herätä
silmit nostaa valoa päin
kerätä voimia uuteen
alkaa oman tehtävään

Non Solumin vinkit kesänviettoon: Kuopiossa tapahtuu

Kuva 2: Kesätunnelmia

Kun loma alkaa, mahdollisesti opiskelu jää pois ajatuksista. Moni varmaan miettii, kuinka keksisi tekemistä koko superpitkän kesäloman ajaksi. Keräsimme muutamia vaihtoehtoja, joista jokainen voi valita mieluisensa. Mikäli kulttuuri kiinnostaa, kannattaa käydä katsomassa heti kesäkuussa järjestettävän Kuopio tanssii ja soi –tapahtuman aikatauluja. Jos olet enemmänkin liikunnan puoleen kääntyvä, kesällä Kuopiosta löytyy mm. väriestejuoksua ja Fressin järjestämiä ilmaisia jumppia ulkona. Katso kaikki vinkkimme alta!

Kesäkuu:

- **Kuopio tanssii ja soi**, 10.6. – 16.6.
teatteri, musiikkikeskus ja tori
 - Ohjelmassa mm. tanssi- ja musiikkiesityksiä.

⁵<http://www.kuopiodancefestival.fi/fi/paasivu>

⁶<http://kuopioveneilee.fi>

⁷<https://www.tahko.com/fi/tapahtuma/16157+TAHKO+JUHANNUS+2015/>

⁸<http://kuopiowinefestival.fi>

– <http://www.kuopiodancefestival.fi/fi/paasivu>⁵

▪

Kuopio veneilee 13. – 14.6.

– <http://kuopioveneilee.fi>⁶

- **Tahkon juhannus**, 6. – 20.6.

– Esiintyjinä mm. Anna Abreu, Stig, JVG, Mikael Gabriel, Kasimir, Tuomas Kauhanen

– <https://www.tahko.com/fi/tapahtuma/16157+TAHKO+JUHANNUS+2015/>⁷

- **Kuopion Viinijuhlat**, 26.6. – 4. 7.
matkustajasatama

– Esiintyjinä mm. Paula Koivunieni, Juha Tapio, Haloo Helsinki!, Stig, Elastinen, Popeda, Apulanta, Egotrippi ja monia muita.

– Mahdollisuus myös tietenkin syödä ja tutustua viineihin

– <http://kuopiowinefestival.fi>⁸

Heinäkuu:

- **Kuopion Viinijuhlat**, 26.6. – 4.7.
(Katso kesäkuu)
- **Rockcock**, Väinölänniemi 31.7. – 1.8.
 - Esiintyjinä perjantaina mm. Apulanta, Kaija Koo, Popeda, Jenni Vartiainen, Hapradio, Von Hertzen Brothers ja lauantaina 1.8 esiintyy mm. Children of Bodom, Haloo Helsinki!, Sanni, JVG, Sonata Arctica ja Elastinen.
 - <http://www.kuopiorock.com/etusivu/>⁹

- **Supafly Beach Party** 30.8. Väinölänniemi

- Ohjelmassa mm. tankotanssia ja rantalentopalloa, esiintymässä mm. Kevin Tandu
- <https://www.facebook.com/events/774890282556224/>¹³

Koko kesä:

- **Fressi goes puisto** powered by Les Mills, 6. – 26. 8. *Fressi Lippumäen viereinen nurmialue*
 - Jumpat ovat maksuttomia
 - <https://www.facebook.com/events/450750948421188/>¹⁴

Elokuu

- **Kuopio triathlon**, 8.8.
 - <http://www.kuopiotriathlon.com/fi/>¹⁰
- **Väriestejuoksu**, 15.8, Puijo
 - Rata on noin 5 km
 - <https://fi.mynextrun.com/variestejuoksu-kuopio>¹¹
 - Lisää tietoja myös:
 - <http://www.variestejuoksu.com/>¹²

⁹<http://www.kuopiorock.com/etusivu/>

¹⁰<http://www.kuopiotriathlon.com/fi/>

¹¹<https://fi.mynextrun.com/variestejuoksu-kuopio>

¹²<http://www.variestejuoksu.com/>

¹³<https://www.facebook.com/events/774890282556224/>

¹⁴<https://www.facebook.com/events/450750948421188/>

Saksan Wilhelmshavenissa

Kuva 3: Keväistä kukkaloistoa

Järkytysten kautta voittoon

Alkujärkytys iski päin näköä jo heti lentokoneesta. Täällähän on kesä! Suomessa oli vasta satanut uudestaan lunta hetkellisen kevään jälkeen, mutta Saksan maaperällä nurmi jo vihersi ja värikkäät kukat värjivät maisemaa. Lämpöä riitti, mutta ei tukahtumiseen asti. Matkalaukkujakin roudaili vielä mielellään.

Eivätkä järkytykset siihenkään loppuneet, puolin eikä toisin. Suurin osa toki olivatkin positiivisia järkytyksiä, mutta aina mukaan mahtuu myös pari ei toivottua yllätystä. Host-perheeni äiti naureskeli ensimmäisenä iltana rannalla käydessämme kuinka kylmä merivesi ei näyttänyt palelluttavan pienen suomalaisen jalkoja.

Vannoutuneena lihansyöjänä olin kauhulla odottanut ja huolehtinut ruoan suhteen. Minua odottaisi viikko kasvissyöjäperheen luona. Iloisena yllätyksenä kuitenkin huomasin pitäväni minulle tarjotusta kasvisruoasta niin parina päivänä jolloin jopa söimme koto-

na. Löysin myös kotoa harhailemasta kaksi karvaista ystävää, jotka joka kerran toisensa jälkeen tulivat seurakseni huoneeseeni kerjäämään huomiota.

Pienimuotoinen järkytys ja paniikki iski paluumatkalla, kun porukka jakaantui kahtia junaan noustessa. Puolet porukasta joutui jäämään odottamaan seuraavaa junaa. Aina ei ole suotavaa lähteä ihan aikataulussa ;). Onneksi kaikki kuitenkin päättyi parhain päin ja väsyneet matkalaiset pääsivät kuin pääsivätkin illan päätteeksi kukin omiin sänkyihin nukkumaan.

Iri

Kuva 4: Ellat valmiina vesihiihtoon.

Ellojen vesihiihtoseikkailut

Parhain reissumuistomme oli ehdottomasti maanantain vesihiihto. Ennen urheiluasuoritusta tankkasimme bratwurstia ja puimme märkäpuvut päällemme. Kuuntelimme vesihiihto-opettajan ohjeet tarkkaan ja etenimmekin rataa jo ensimmäisellä kerralla varsin pitkälle. Rata oli jännittävä ja käännöksiä sai jännittää. Loppujen lopuksi kiersimme suksilla jopa viisi kokonaista kierrosta. Loppuun koelimme vielä "vesihiihtoa" ilman suksia eli

liisimme vedenpinnan rajassa vatsallamme. Toinen meistä kokeili myös Ingmarin kanssa vesilautailua polvillaan – sekin sujui ongelmitta! Illan kruunasi vielä herkkuateriat ravintolassa hyvällä kaveriporukalla.

Kuva 5: Valmiina taistoon

Kuva 6: Hei, se sujuu!

Kuva 7: Ryhmämme koulun sisäpihalla

Saksan tunti Wilhelmshavenissa

Huonoin muistomme reissusta oli saksan tunti maanantaina. Opettaja ei osannut pitää kuria luokassa ja kaikki metelöivät. Runoanalyysin läpikäymisestä ei meinannut tulla mitään, kun kukaan ei ollut hiljaa ja keskittynyt. Outoa oli myös se, että oppilaat saattoivat lähteä kesken tunnin pois luokasta, emmekä kielimuurin takia oikein ymmärtäneet miksi.

Hankaluuksia aiheuttivat myös puhelimet, joita ei oppitunnin aikana olisi saanut käyttää. Silti monet käyttivät puhelinta esimerkiksi kirjojen takana, ettei opettaja huomaisi. Opettaja huomasi kuitenkin vain kerran erään oppilaan käyttävän puhelinta ja meni ottamaan sitä pois häneltä, vaikka lähes kaikki käyttivät puhelinta. Siinä kesti kauan, koska oppilas alkoi väitellä opettajan kanssa eikä meinannut suostua luovuttamaan käsi-

puhelintaan hänelle. Lopulta opettaja sai puhelimen pois ja tunti jatkui. Oppitunti oli katastrofaalinen, ja lähdimmekin sieltä kesken pois. Päällimmäiseksi reissusta jäi kuitenkin hyvät muistot.

Meerit

Kuva 8: Kolmen kalan annos

Only Food Things

Lämpimimpiin muistoihimme kuuluu ehdottomasti ravintolareissu Bar Celonaan. Ruoka oli odotettua parempaa ja tietysti isona lisänä se, että olimme keränneet rahat ravintolaa varten, joten itse ei tarvinnut herkullisesta ruuasta maksaa.

Pahinta Saksassa oli heidän ruokailutottumukset. Evääksikin saimme usein suklaata tai keksejä. Jopa se, että sai normaalia vettä kivennäisveden sijasta, tuntui luksukselta viikon aikana. Kouluruoka maistui pääosin pahalta ja jos se jätettiin välistä, mentiin kotiin syömään rasvaisia lettuja Nutellalla taikka hillolla.

Milla and Iita

Junatunnelmaa

Jo kauan ennen kuin olimme edes saapuneet Wilhelmshaveniin, matkafiilis oli jo huipussaan. Meillä oli tarkat suunnitelmat aikataulujen suhteen, mutta suunnitelmat A, B ja C eivät riittäneet, kun aina joko me tai junat olivat myöhässä. Aikainen herätys, pitkä matka ja odottelu vaikuttivat kaikkien mielialaan. Tunnelma oli odottavainen ja hiukan jännittänyt.

Matkan viivästyminen ei haitannut ketään, vaan kohotti reissutunnelmaa. Hampurin vilkas rautatieasema sai meidät suomalaiset vihdoinkin tajuamaan, että nyt oltiin ulkomailla ja isossa kaupungissa. Nimenomaan pitkät junamatkat antoivat suomalaisille mahdollisuuden tutustua toisiinsa uudella tavalla.

Mutta paluumatka se vasta mieleenpainuva olikin! Haikean lähdön jälkeen ryhdyttiin purkamaan kuluneen viikon tapahtumia hilpeissä, mutta väsyneissä merkeissä. Junanvaihdot sujuivat jo rutiinilla ja ehkä vähän liiankin varmoin ottein. Tuli kyllä selväksi, että saksalaiset junat eivät ihan jokaista jää odottelemaan.

Juoksimme nimittäin viimeisen etapin tuliaisia pursuavien painavien matkalaukkujen kanssa lentokentälle menevään paikallisjunaan. Ensin saksankielen opiskelijoille oli koinos tarkistaa, että koko porukka menee niihin muutamaan vaunuun, jotka menivät lentokentälle asti. Ja sitten kaikki yrittivät tunkea itsensä ajoissa eri ovista laukkujen ja ihmisten sekamelskaan junavaunuihin.

Ja kun junan ovat sulkeutuvat, niin nehän sulkeutuvat ja pysyvät kiinni. Osa porukasta kerkesi sisään, osa jäi ulos ja loput jäivät väliin. Ainakin yksi eväskassi kärsi pahoja vaurioita ja lihapullat ja mansikat vierivät raiteille.

Onneksi tämä tapahtuma vain kohotti matkatunnelmaa. Seuraava juna tuli kymmenen minuutin kuluttua ja loput hyppäsivät siihen.

Viimeistä junamatkaa piristi huikea flashmob-esitys ja jälleenäkeminen oli riemukas Hampurin lentokentällä parinkymmenen minuutin eron jälkeen. Viimeiset hetket Saksassa koittivat ja niistä otettiin kyllä kaikki irti.

Siiri ja Anni

Kuva 9: Kotimatalla

Worth it

Matkamme kohokohta oli viimeisen illan disko Twisterissä. Diskoon pääseminen oli aluksi hieman ongelmallista, sillä olemme alle 18-vuotiaita. Meidän täytyi pyytää vanhemmilta kirjallinen suostumus, mikä kuitenkin onnistui tekniikan avulla. Meistä suomalaisista diskoon osallistui neljä saksalaistemme kanssa. Saksalaisemme olivat kehuneet paikkaa todella hauskaksi, miksi se osoittautuikin. Paikka oli tupaten täynnä iloisia juhlatuulella olevia ihmisiä meidän lisäksemme. Olihan viimeinen iltamme. Iltamme kului nopeasti pyörivällä tanssilattialla tanssiessa mu-

siikin pauhatessa muiden juhlijoiden kanssa. Aluksi huolestutti, kuinka myöhään meillä menisi ja miten selviämme seuraavan päivän, mutta se unohtui humussa nopeasti. Ilta venyikin pikkutunneille ja lähdimme väsyneet jalat rakoilla ja korvat soiden kotiin nukku- maan ennen kotimatkaa.

Janita ja Krista

Kaiken kaikkiaan hyvä matka

Matkallamme oli monta hyvää hetkeä, joista on vaikea valita parasta. Kohokohtiin kuului- vat muun muassa koulun liikuntatunnit, vesihiihto ja viimeisen illan grillaaminen. Liikuntatunneilla saimme esimerkiksi tutustua kamppailulajeihin, mikä oli mukavaa. Vesi- hiihto oli märkää, mutta hauskaa. Ruokakin oli vesihiihtopaikalla erinomaista. Viimeisenä iltana saimme viettää aikaa yhdessä koko porukalla grillijuhlissa, nauttien jälleen hyvästä ruuasta. Kotiin lähdön tullessa eteen ilman valtasi haakea tunnelma.

Kuva 10: Grilli-illan tunnelmissa

Olli ja Jaakko